

коя то не е мало нужна . . .“ А кога то преминуваме отъ главна предметъ въ другъ не толико нуждный, или нуждный, но маемъ ся довольно време съ него, то ся дума Отступленіе (Digressio). употреблявать тая фигура и въ писма та.

77-о. Умаленіе е кога то, кой то говори вижда ся чи умалява злоба та, коя то е противна на добродѣтель та, коя то иска да похвали. н. п. Сократъ вмѣсто да рече е благороденъ гражданинъ, дума „ни то азъ съмь ся родилъ отъ дрѣво и камень.“ Тая фигура показва благородность, и е много потребна тамо, гдѣ то, ако кажешъ нѣщо то, за кое то говоримъ естественно, ще ся покажешъ самолюбивъ, и безобразенъ, и простъ. Много Умаленія употребляваны и въ разговора си. н. п. кой то иска да каже чи е богатъ, дума по' благородно „слава богу, не съмь длъженъ никому.“ Благодѣтеля дума на оногова, кой то не му е позвалъ благодѣяніе то „слава богу, нѣщо зло не съмь ти сторилъ.“ И въ писма ся употреблява тая фигура.

78-о. Нарашеніе (Gradatio Incrementum) е кога то почнаваме отъ най слабый разумъ, и постепенно отхождамы до най силовна, и ся употреблява повече, когато слово то е судебно, и не всяко ги въ речи тѣ, въ части тѣ, или въ членове тѣ на періода, ни то въ нареденны періоды, но въ реда на доказателства та, въ кои то треба много пѣти, ако не всякоги да варвимъ отъ по' слаби тѣ, къмъ по' силни тѣ. Достойно за забелѣжаніе е Кикероново то Нарашеніе н. п. „беззаконіе е да гуди нѣкой Римлянина въ оковы; злодѣяніе е да накара да го бѣжтъ; почти е отцеубійство, да го убіе; а какво прочее да кажѣ чи е той человекъ, ако го разпена кръсть?“

Освенъ тия фигуры нареждатъ и други; но мысли доволны сѣ тия за да дадѣтъ начало на първоначални тѣ,